

Konferencens åbning og dens præsidium.

Konferencen, der blev åbnet af styrelsesrådets formand, professor *Ago*, og af den schweiziske forbundspræsident, *Petit-pierre*, valgte den tidligere schweiziske forbundspræsident *Rubattel* til formand og den polske regeringsrepræsentant *Leon Chajm*, den engelske arbejdsgiverrepræsentant *Sir Richard Snedden* og den danske arbejderrepræsentant, næstformand *Einar Nielsen* til viceformænd. Det kan i denne forbindelse nævnes, at departementschef *Koch* blev valgt til formand for regeringsgruppen.

Nedsættelse af kommissioner.

Foruden nedsættelse af et forretningsudvalg (Selection Committee) og en kommission til prøvelse af fuldmagter (Credentials Committee), hvoraf regeringsrepræsentanter fra Norge og Sverige var henholdsvis medlem og formand, blev der til gennemførelse af konferencens arbejdsprogram nedsat følgende kommissioner, i hvilke de nedenfor nævnte medlemmer af den danske delegation tog sæde:

Kommissionen vedrørende produktivitet:

Bramsnæs med *Koch* som suppleant,
Rise med *Arne Lund* som suppleant og
Andersson.

Kommissionen vedrørende social tryghed:

Haarløv,
Rise med *Henning Nielsen* som suppleant og
Einar Nielsen.

Kommissionen vedrørende pensionsalder:

Rise som stedfortrædende medlem med
Henning Nielsen som suppleant og
Kai Nissen.

Spørgsmål om udvidelse af dagsordenen.

Den tyske regeringsdelegation fremlagde for konferencen et forslag til resolution om boligbyggeri, og den 20. januar vedtog plenarforsamlingen at behandle forslaget i et under forretningsudvalget nedsat mindre udvalg.

Arbejdsgivergruppens stilling til de østeuropæiske landes arbejdsgiverrepræsentanter.

Under arbejdskonferencen i 1954 gjorde arbejdsgivergruppen indsigelse mod fuld-

magterne for arbejdsgiverrepræsentanterne for en række østeuropæiske stater, men denne indsigelse — der først var fremsat i Credentials Committee — blev forkastet af konferencens plenarforsamling.

Under regional konferencen modtog konferencens formand et brev fra arbejdsgiverdelegationerne fra Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Vesttyskland, Grækenland, Irland, Israel, Luxembourg, Holland, Norge, Portugal, Schweiz, Tyrkiet og Storbritannien, hvori arbejdsgiverne på den ene side erklærede, at de anså det for nytteløst at anfægte fuldmagterne for arbejdsgiverrepræsentanterne fra Czekoslovakiet, Bjelorusland, Bulgarien, Ungarn, Polen, Ukraine og Sovjetunionen, idet en eventuel anfægtelse af fuldmagterne ikke kunne få virkning under den løbende konference, men at de på den anden side ikke kunne anerkende disse arbejdsgiverrepræsentanter som værende forskellige fra regeringsrepræsentanterne fra de nævnte lande. Som følge heraf ville de vestligt orienterede arbejdsgivere gøre deres yderste — erklærede de videre — for at forhindre, at øststaternes arbejdsgiverrepræsentanter blev betragtet som arbejdsgivere i den forstand, som arbejdsorganisationens tresidede struktur var udtryk for. Den russiske regeringsrepræsentant *Arutjunian* tog skarp afstand fra dette brev, som blev læst op under konferencens møde tirsdag den 25. januar, men der skete iøvrigt ikke andet, end at såvel brevet som den russiske erklæring blev taget til efterretning.

Da det viste sig, at arbejdsgivergruppen under sit valg til kommissionerne ikke havde imødekommet ønsker fra forskellige af de østeuropæiske staters arbejdsgivere om at blive valgt, skete det videre, at arbejdsgiverrepræsentanter fra Bjelorusland, Bulgarien, Polen, Czekoslovakiet, Sovjetunionen og Ukraine overfor konferencens forretningsudvalg fremsatte skriftlig begæring om optagelse i kommissionerne vedrørende produktivitet, social tryghed og pensionsalder. I forretningsudvalget stillede den engelske regeringsrepræsentant forslag om, at de pågældende blev optaget i de nævnte kommissioner som stedfortrædende medlemmer, d. v. s. uden stemmeret, men dette forslag blev forkastet i forretningsudvalget med 11 stemmer mod 8, medens 7 med-